

διαφόρους χώρας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεσμοὶ εἶχον ἀπανταχοῦ δμοιότητά τινα. Ἐν γένει, τιφόντι ἡ κοινωνία φαινεται διηρημένη εἰς δύο τάξεις ἀνθρώπων, τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους. Οἱ ἐλεύθεροι ἀνδρες ὑποδιηροῦντο πάλιν εἰς δύο τάξεις, οὐσιωδῶς διακρινομένας ἀπ’ ἄλλήλων· τοὺς ἡγεμόνας καὶ τὸν πολὺν δῆμον, ἥ, καθὼς λέγει δ Ὁμηρος, τοὺς λαούς. Οἱ ἡγεμόνες εἶχον διαφόρους προσηγορίας, ἐμφαντικὰς τοῦ ἀνωτέρου αὐτῶν ἀξιώματος, καὶ ἀπεκαλοῦντο ἄριστοι, βασιλεῖς, ἄνακτες, μέδοντες, ἡγήτορες, βουληφόροι, δικαστόλοι, γέροντες· διότι ἡ λέξις γέρων ἐσήμαινεν ἔκτοτε ὅχι τὸν καθ’ ἡλικίαν πρεσβύτερον, ἀλλὰ τὸν προιβεβλημένον τὸ τοῦ κράτους καὶ τὸ τοῦ ἀρχοντος ἀξίωμα, δπως καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ ἔθνη· παιορ, starosta, seigneur, ancien, alderman, καὶ τὰ τοιαῦτα<sup>(1)</sup>. Ἀπαντᾶται δὲ εἰς τὴν Ἰλιάδα καὶ τὸ τοῦ δημογέροντος δνομα, τὸ περισωθὲν παρ’ ἡμῖν μέχρι τῶν νεωτάτων χρόνων. Τὸ κύριον προσόν τῶν ἀνθρώπων οἵτινες ἀνῆκον εἰς τὴν πρώτην ταύτην τάξιν, ἥτοι τὴν τάξιν τῶν ἡγεμόνων, ἥτο ἡ ἐκ θεῶν γενεαλογία, διότι, καθὰ προείπομεν, πᾶσα ἡγεμονικὴ οἰκία ἀνέφερεγ εἰς θεοὺς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἀλλ’ ἡ ἐπιφανῆς αὐτῇ καταγωγὴ ἀνεδείκνυε μὲν σεβαστοὺς εἰς τὸ πλῆθος τοὺς μεγιστᾶνας, ἥθελεν ὅμως τάχιστα λησμονηθῆ ἡ παραγνωρισθῆ, ἐάν μὴ ἐνισχύετο ὑπὸ προσωπικῶν προτερημάτων. Σῶμα εὔρωστον, ἀνάστημα ὑψηλόν, ἥθος μεγαλοπρεπές, βλέμμα δεῦ, φωνὴ λαμπρὰ καὶ μάλιστα αἱ συμπάρεδοι τῶν φυσικῶν τούτων προτερημάτων ἀρεταῖ, ἥ περὶ τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις δεξιότης, ἥ ἐν ταῖς ἀτυχίαις καρτερία, ἥ περιφρόνησις τοῦ κινδύνου, δ ἕρως τῶν ἐνδόξων ἐπιχειρήσεων, ἵδον τί διέκρινε πρὸ πάντων τὸν γνήσιον ἡγεμόνα ἀπὸ τοῦ εὐτελοῦς τῶν θνητῶν ὅχλου. Ἡ περὶ τὰ βουλεύματα σύνεσις, τὸ πολυμήχανον τοῦ πνεύματος, καὶ ἥ περὶ τὸ λέγειν εὐκολίᾳ, ἐτιμῶντο μὲν ὅχι δλγον, ἀλλὰ δὲν ἥροκον μόνα ἵνα περιποιήσωσιν εἰς τοὺς ἀρίστους τὸ κοινὸν σέβας. Πολὺ πλείονα χρείαν εἶχαν οὕτοι περιουσίας μεγάλης ἵνα ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς πολλὰς ἐπιχειρήσεις, εἰς τὰς δποιας διέπρεπεν ἥ ἀνδρεία αὐτῶν. Πᾶσα δὲ εὐτυχῆς ἐκστρατεία ηῆσαν τόν τε πλούτον αὐτῶν καὶ τὸ κλέος. Ἄν δὲ ὁ βραχίων ἐνὸς καὶ μόνου ἡγεμόνος ἐπέφερε πολλάκις τὴν κρίσιν τῆς μάχης, ἥ ἔτρεπεν εἰς φυγὴν δλόκηληρον στρατόν, τὰ τοιαῦτα κατωρθοῦντο ὅχι μόνον δι’ ἀνδρείας ἔξαιρέτου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δύναμιν τῆς πανοπλίας, καὶ διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ἵππων τοῦ ἥρωος, οἵτινες, ραγδαίως φέροντες τὸ ἄρμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ ἔδόξαζον καὶ ἔσωζον τὸν ἀνδρα πρὸ δλων τῶν λοιπῶν.

Τῶν ἡγεμόνων τούτων προΐστατο, καθ’ ἑκάστην χώραν, βασιλεὺς· διότι ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀπετέλεσε ποτὲ ἐν κράτος, ἀλλ’ ἐπὶ μὲν τῶν ἥρωικῶν χρόνων περὶ ὅν ὁ λόγος, ἥτο διηρημένη εἰς πολλὰ βασίλεια, βραδύτερον δέ, εἰς πολλὰς ἀβασιλεύουσις πολιτείας. Οἱ βασιλεῖς ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης διεχειρίζοντο τὴν δικαιοσύνην καὶ

(1) Major, ὡς γνωστόν, σημαίνει Λατινιστὶ πρεσβύτερος.

Starosta είναι λέξις σλαυϊκή, σημαίνουσα κυριολεκτικῶν πρεσβύτατος, είτα δὲ τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν ἐν Πολωνίᾳ· τὸ Γαλλ. seigneur προέρχεται ὡς γνωστὸν ἐκ τοῦ Lat. senior (έλλ. ἐνύς=παλαιός, ἐνη καὶ νέφ)=γεραίτερος (senatus=γερουσία, βουλὴ γερόντων), alderman (κυριολεκτικῶς οἱ γέροντες) ἀλέγοντο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀγγλοσαξονικῇ πολιτείᾳ οἱ προϊστάμενοι τῶν κοινητειῶν καὶ Graf=κόμης ἐν τῇ Γερμανικῇ ἐσήμαινεν ἐν ἀρχῇ τὸν ἡγεμόνα ἥ δικαστήν, κυριολεκτικῶς δὲ τὸν Γέροντα. Υπάρχουν δὲ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καὶ πλείστα ἀλλα ὄντα δικαστά τοιαῦτα. Οὗτοι παρ’ Ὁμήρῳ δὲν ὑπάρχει μόνον τὸ δημογέροντες, καὶ βουλὴ γερόντων, ἀλλὰ καὶ δρκος γερούσιος ἥτοι δρκος ἀψευδῆς, οἷον οἱ γέροντες ὁμινούσιν, ἔτι δὲ καὶ οίνος γερούσιος, ἥτοι οίνος ἔκλεκτός, ἔξιδετος, ἀρχοντικός. Πρόβλ. καὶ τὰ ὄντα δικαστά πρεσβύτερος, πρεσβεύω, πρεσβευτής, πρεσβεία ἥ πρεσβεία τιμῆς, πρεσβεία καὶ πρεσβεία θεῶν.

